

December førte en Bonde med 10 Edr. Karstøfler til Kjøbenhavn, og havde en lille Dreng paa Bognen. Han kjendte ikke Forordningen; Karlen stod vel af, da Bognen skulde veies, men Drengen vilde ikke staae af, og han blev da multeret paa 10 Rbd. for en Dvervægt af 30 Pd., uagtet Drengen vel sagtens veiede noget mere. Naar han nu maatte føre 7 Mill, og maatte betale 10 Rbd. i Roeskilde, saa havde han ikke stor Fordeel af den Reise. Disse og lignende Tilfælde trykke meest den simple Landmand, og derfor vil jeg bede Forsamlingen at tage denne Sag vel under Dverveielse. Jeg skal iøvrigt være meget enig med de øvrige Medlemmer af Comiteen i at rette mig, saavidt muligt, efter alle de Forandringer, som det ærede Thing maatte ville foretage.

Stampe: Den sidste ærede Taler har andret sig over, at jeg nu ytrer mig mod denne Sag, da han antager, at jeg som Medlem af Maribo Amtsråd i sin Tid skal have yttret mig for, at bredfølgede Hjul ikke skulde indføres paa Lolland og Falster. Det er meget rigtigt, at Amtsrådet for Maribo Amt har yttret sig i denne Retning; men han kan jo dog ikke vide, om jeg har deltaget i denne Indstilling, eftersom jo, som bekendt, Beslutninger kunne tages i Amtsrådet med Pluralitet ligesom her. Iøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at der neppe kan anstilles en Sammenligning mellem Forholdene paa Lolland og Falster og i Sjælland, i Særdeleshed med Hensyn til Veiene i Nærheden af Hovedstaden. Forresten skal jeg tillade mig at henvise ham til et Nummer af Maribo Amtsråds Forhandlinger, som jeg netop i disse Dage har seet paa Thingets Bord; og dert er der en Indstilling fra det samme Amtsråd om, at bredfølgede Hjul maae blive indførte paa enkelte Veie i Lolland. Jeg skal med Hensyn til det ærede Udvalgs Indstilling til, at Forslagets § 2 skulde komme til at lyde saaledes, som det er udtrykt, tillade mig at gøre opmærksom paa, at Placaten af 1848 bestemmer, at en Mulct af 10 Rbd. ikke alene skal erlægges for Dvervægt, men ogsaa for de andre Gjenstande, der omtales i Placatens § 1, altsaa f. Ex, for at Sømmene i Hjulskinnerne ligge openfor Skinnerne, at Hjulskinnerne ikke have en glat Dver-

flade, at Læsset har en større Brede end sædvanligt. Nu kunde det synes efter Udvalgets Indstilling, at der kun skulde erlægges en Mulct af 10 Rbd. i det Hele, eftersom denne Indstilling ikke har optaget nogle Ord, som findes i Forslagsstillersens § 2, at Dvertrædelser blive forøvrigt, i Henhold til Placatens § 2, at ansee med Mulct fra 1 til 10 Rbd. Jeg anseer det nødvendigt, at disse Ord: „forøvrigt i Henhold til Placatens § 2“ ogsaa optages i Udvalgets Indstilling, eftersom deraf ellers maaskee kunde udledes, at der i det Hele ikke kunde blive at erlægge nogen høiere Mulct end 1 eller 5 Rbd., hvorimod der ellers kunde blive at erlægge en Mulct fra 4 eller 20 Rbd. i Forhold til Forseelsens Bestaendighed.

Ordføreren: Det er ganske rigtigt, som den sidste ærede Taler bemærkede, at det Ord bør optages i Indstillingen. Det er ogsaa vor Mening, at de skulde blive staaende; thi disse store Søm er jo Noget, som virkelig skaber Veiene meget, naar der er et ordentligt Læs paa Bognen, og det er en meget let Sag at faae dette ændret, saa at der ikke kan være nogen Hindring for at optage dette. Vor Mening er jo, som Forslaget viser, kun at modificere Dvervægten og Mulcten derfor, og at de andre Bestemmelser, som gjælde, skulle vedblive.

O. Nielsen: Maatte jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg maatte maaskee tillade mig en Bemærkning. Jeg opfattede ikke ganske de Uttringer, som bleve brugte af den ærede 4de Landstingsmand for 2den Valgkreds (P. Jørgensen); forsaavidt de maatte have været personlige, maa jeg bemærke, at jeg vilde ansee det ønskeligt, om Personligheder maatte undgaaes i den videre Discussion.

O. Nielsen: Jeg skal vel forvare mig derfor. Der er af den ærede Ordfører anført, at den Gjenpart, jeg oplæste, kun var rettet mod de tørre Veie og ikke mod de vaade Veie. Jeg skal ikke videte urgere derpaa, thi jeg troer, at, naar Veien er vaad, er vistnok det Læs tilstrækkeligt, som er bestemt i Loven af 1848; thi, naar vi kunne føre 10 a 12 Edr. Sæd, saa er det vistnok tilstrækkelig at føre Saameget paa en slet Vet. Denne min Formening har jeg ogsaa tidligere udtalt, og i den